

Βαρέθηκα να ακούω για τα Κασιδιαιρικά.. Μιλήστε μου για τη γάτα τη Λουλού και τον δασύτριχο μπαρμπέρη, αναλύστε μου το φαινόμενο της μπούργκα, το γιατί το κατσικίσιο γάλα είναι αντιαλλεργικό και το αγελαδίσιο βλάπτει, γιατί στα μαρούλια βάζουν ορμόνες, γιατί το 1305 δεν σε καλεί ποτέ για Χρόνια Πολλά, αλλά μόνον όταν θέλει να σου κόψει το τηλέφωνο. Και πάψτε να μου θυμίζετε το γιατί η δεξιά φαβορίτα του Ηλία Κασιδιάρη δεν πρόκειται να θρηνήσει ποτέ τον Ιγνάθιο Σάντσεθ Μεχίας!

Μιλήστε μου για τον πολιτισμό τούτης της χώρας, τον τόσο άξιο και λαμπερό, και επικεντρωθείτε ιδιαίτερα στο σημείο για το πόσο καλά μπορέσατε να τον πηδήξετε εν μια νυκτί ώστε από εφελτήριο ζωής να γίνει εφιάλτης.

Μιλήστε μου για ό,τι θέλετε, αλλά όχι σας παρακαλώ, όχι άλλο για το μπουνίδι του Κασιδιάρη στα μάγουλα της Κανέλλη, δεν το αντέχω πια, έχω υποστεί overdose. Σε μία χώρα που τελεί υπό κατάσχεση από την οργή και τη δυστυχία των πολιτών της, θεωρώ αισχρή πολυτέλεια να συνεχίζουμε να παίζουμε κλεισμένοι στις τουαλέτες το on off μας σε επανάληψη!

Μιλήστε μου για τις βίζιτες του Μπερλουσκόνι που σας αρέσει να παρακολουθείτε, για τον αέρα που αναπνέετε κολλημένοι πίσω από μία βρωμερή εξάτμιση, για το πώς νιώθετε όταν ο φαρμακοποιός σας διώχνει γιατί δεν έχετε να πληρώσετε, για τα γραφήματα των Ελλήνων ποιητών που πια είναι δυσνόητα...

Βγάλτε τον θυμό σας γιατί τα λεφτά τελειώνουν, γιατί τα λεφτά τελείωσαν, γιατί τα δανεικά δεν τα αντέχετε, γιατί δεν απαντάτε στα τηλέφωνα, γιατί το παιδί σας αγοράζει παγωτό γρανίτα που το σιχάινεται, αντί για κείνον εκεί τον σοκολατένιο πύραυλο που πουλάει το φιλικατζιδικο και πια συνιστά πολυτέλεια.

Μιλήστε μου για το παιδί σας και τι παραμύθι του διαβάζετε κάθε βράδυ πριν κοιμηθεί, αν

του λέτε καληνύχτα ή καλημέρα ή δεν του λέτε παρά μόνον ένα γεια, γιατί κι ο χρόνος είναι πια χρεωμένος.

Μη μου μιλάτε για μέτριους, για πουθενατζήδες και τιποτάδες. Μιλήστε μου για τον κόσμο, αφού βγείτε από την τουαλέτα της πρωινής-μεσημεριανής-βραδινής τηλεοπτικής σας ονειρώξης, μιλήστε μου για την δύναμη εκείνη της αμορφωσιάς και της βιοπάλης που εμπνέει πολιτισμό. Μη μου μιλάτε για τον αστικό πολιτισμό.

Μιλήστε μου για την δημοκρατία, αλλά όχι αυτή του Κασσιδιάρη και της Κανέλλης.

Εγώ τη Δημοκρατία ή την έλλειψή της, την αναζητώ αλλού. Σε μια κλειστή από κλεψιά τσέπη, σε μια φωνή που ουρλιάζει και θέλει να ακουστεί μέσα από ένα σκοτεινό και βρωμερό κελί, σε ένα χέρι που θέλει να υψωθεί για να χτυπήσει και το μυαλό το εμποδίζει, σε μια γλώσσα που θέλει να πει την αλήθεια και δεν φοβάται την τηλεόραση ή την κάλπη για να την πει.

Τελικά, γιατί θα μου μιλήσετε;

ΓΕΩΡΓΙΑ ΛΙΝΑΡΔΟΥ